ka on weel teiseb Rohhud mis woib peäle
paña agga hoia ennast et sa Illitingi (Roosi)
ei arwa Paistetussek, sest Illiting ei salli
ühtegi Märga. Illitingi (Roosi) tunnukse
sest, et temma äkkilselt tulleb, ehmatussest
ehk Wihhastamissest, ehk ka mu pärrast.
Junimenne tuäneb äkkitselt külma ning Pal-
lawast ja siis on ka se Illiting (Roos) pea
nähha. Paistetussed ei tulle mitte nenda
äkkitselt, monni Pääw lähhäb möda, enne
kui nemmad öige selgeste on nähha Nahha
sees. Paistetus on körgem ning Illiting
maddalam. Paistetussed ei lasse ennast
mitte keik kautada, waid algmisses keige
parremaste. Kui Mädda on jo Paisterusse
sees, siis ei pea sinna sedda mitte kautama,
muido lähhäb se Medda werre sisse. Se-
pärrast pead sinna iggakord teädma, ja tähhele-
pannema, mitto Päwa se Paistetus on jo
olnud tunda. Kui on jo ennam kui kuus
ehk kahhekssa Päwa, siis ei lähhe korda

sedda

sedda kautada. Kui sa tunned Pais-
tetusse sees middagi mis raske on, siis on
jo mädda sees; nüüd ärra panne ühtegi
muud peäle kui agga nisuggust rohto mis
sedda paistetust pehmeks teeb ning lahti
kissub. Keta katkitoukatud Linna seem-
ned Pinnaga pudruks, panne sedda ni sojalt
peäle kuisa woid sallida, agga temma ei pea
mitte külmaks jäma, waid ikka jälle teine
sojalt peäle pantama. Ehk keta Tangud
raswaga paksult; se teeb ka pehmeks. Kui-
Mädda on jo tunda Nahha all pehme ollewad,
siis on se keigeparrem Nou et sa leikad nah-
hast lähhi terrawa Noaga, et se Mädda
woib wälja jooksta; kes ei julge leikada
se pangonisuggust rohto agga peäle, mis lahti
kissub. — Sinna isse tead jo, et woib siis
met jahhoga seagaminne, peäle paña; sinna
woid ka weel küpsetud ning toukatud Ebs-
bolat jure paña, siis temma saab weel kan-
gemaks lahti kiskutud. Se saastane Wil

mis